

sine tidligere Udtalelser her i Salen, idet han jo erkjendte, at disse Dyrtidstillæg ikke burde faae Indflydelse paa Lønningslovenes Behandling. Han erkjendte, at Folkethinget burde staa frit i saa Henseende, og af den Grund har han ikke sat Tillæget ind paa Finansloven. Men ved nu at fremkomme med nærværende Lovforslag hævder Finansministeren i endnu højere Grad den samme Grundsatning, og den Følge, som det vil have, bliver da, at naar vi nu her vedtage en Lov om midlertidig Lønningsforbedring — hvad Navn nu end Loven vil faae — med den Motivering og paa den Maade, hvorpaa den er bleven krævet af Ministeren og er bleven anbefalet med en vis Begrænsning af den ærede Ordfører, ville vi i høj Grad styrke de Forventninger, som Embeds- og Bestillingsmændene enten alle eller til den Grænde, som nu her sættes, ville have om en blivende Lønningsforbedring. Og naar saa Lønningslovene komme under Behandling, vil der blive indvendt, at det ikke vil være rigtigt at nedsætte Lønnen for det og det Embede paa 1,600 eller 2,200 Kr., som Regjeringen har foreslaaet at nedsætte, fordi vi have givet de Paagjældende Forventning om at faae et Par Hundrede Kr. mere i Løn ved Vedtagelse af denne Lov. Saavel det nuværende som det fremtidige Lønningsudvalg og Folkethinget selv ville i en meget væsentlig Grad være bundne med Hensyn til Lønningslovenes Behandling for Fremtiden; thi man vil ikke kunne vise helt fra sig, at man har vakt disse Forventninger, og det vil atter og atter blive gjort gjældende, at, har man vedtaget en Lønningsforbedring under denne nye Form, efterat have taget Dyrtidstillæget ud af Finansloven, vil man ikke kunne unddrage sig fra at opfylde de Forventninger, man derved har vakt. Den ærede Ordfører bemærkede, at det ikke var forsvareligt af Hensyn til Lønningslovenes Behandling at gaa saa vidt, som Regjeringen har foreslaaet. Jeg vil sige, at enten man gaar saa vidt, som Regjeringen har foreslaaet, eller saa vidt som den ærede Ordfører foreslaar, eller saa vidt, som vi subsidiært foreslaa, vil man ligesuldt komme til at foregribe Lønningslovenes Behandling i større, mindre eller endnu noget mindre Grad, forsaavidt det vil ramme flere eller færre eller endnu færre Embeds- og Bestillingsmænd. Lønningslovenes Behandling vil man under alle Omstændigheder komme til at foregribe, hvad enten vi vedtage det første, andet eller tredje Forslag. Det Standpunkt, som jeg vil opfordre Folkethinget til at stille sig paa, er, at vi, efterat disse Bestemmelser ere tagne ud af Finansloven ved Regjeringens eget Forslag, hverken paa den ene eller paa den anden Maade give noget som helst Lønningsstillæg til Embedsmændene, men indskrænke os til under Lønningslovenes Behandling at give de Forhøjelser, som Folkethinget maatte finde passende, hvor-

med der forøvrigt ikke er sagt, at enhver Revision af Lønningslovene bør medføre en Forhøjelse, hverken i Almindelighed eller ligeoverfor enkelte Embeder. Dette Forslag vil medføre en Forhøjelse for alle Embeder, endog for dem, for hvilke Folkethinget vil foreslaa Nedsættelse og vedtage Nedsættelse, og for hvilke der maaste fra alle Sider vil blive indrømmet, at der bør ske en Nedsættelse. Jeg skal nævne et af de Embeder, som var for foreleden Dag. Goldforvalteren i Frederiksfund har for Diebliffet 2,600 Kr., Regjeringen har selv foreslaaet ham nedsat til 2,500 Kr. For hans Vedkommende vilde nu ganske vist det Lønningsstillæg, der foreslaas af den ærede Ordfører, ikke have faaet nogen Virkning. Men lod mig da, for at holde mig til Exempler fra Lønningsloven for Goldvæsenet, nævne de Embeder under Goldvæsenet, som ere opførte til 2,000 Kr. — der er 17 gamle og 1 nyt Embede. Disse 17 Embeder, der før vare paa 2,000 Kr., ville efter det Forslag til Lønningslov for Goldvæsenet, som Folkethinget har vedtaget, og som det forekommer mig, at den ærede Minister har tiltraadt, fremdeles faae 2,000 Kr. Men hvis den nævnte Lov ikke udkommer, ville de efter det ærede Medlems for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) Forslag om Lønningsstillæg faae en Forhøjelse af et Par Hundrede Kroner. Der kunde tænkes mange lignende Exempler, selv fra den nævnte Lov for Goldvæsenet, omendkjendt det maaste er en Lov, som høist sandsynlig vil udkomme i denne Samling efter den Skjæbne, den har haat; men jeg har valgt denne Lov til Exempel, fordi Folkethinget gennem denne Lov har givet tilkjende, at det ingenlunde er dets Hensigt at foretage gennemgaaende Forhøjelser af Lønningerne, men at det agter at forhøje nogle Lønninger, for andre Embeder at blive staaende ved den nuværende Lønning og endelig for enkelte Embeder at nedsætte denne. Anvender man dette paa alle de øvrige Lovforslag, som enten ligge i Udvalget eller endnu ikke ere forelagte for Folkethinget, om hvilke hverken Udvalget eller Thinget har haat Leilighed til at drøfte Sagen, da vil Folkethinget herved komme til at vække Forventninger hos en Mængde Embeds- og Bestillingsmænd, hvem det at dømmes efter Behandlingen af Lønningsloven for Goldvæsenet ikke agter at give noget Lønningsstillæg ved den endelige Behandling af vedkommende Lønningslov. Den Stilling, den ærede Ordfører indtager i nærværende Sag, er desuden ogsaa i en anden Henseende meget mærkelig, naar man erindrer, hvorledes den ærede Ordfører tidligere har sillet sig overfor aldeles lignende Lovforslag, f. Ex. navnlig det Forslag, som fremkom i Samlingen 1873—74. Dengang havde Folkethinget indsat et Lønningsstillæg paa Finansloven, der paa det Allernærmeste svarer til det, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) har foreslaaet, og